

Prima instanță: Judecătoria Orhei (sediul central), (jud. A. Romanaș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nour Ghenadie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pîrău Ion împotriva
lui Nour Ghenadie și Nour Livia cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost
respinse cererea de apel declarată de către Nour Ghenadie și apelul incident depus
de Pîrău Ion și menținută hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei (sediul
central),

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2020, Pîrău Ion a înaintat în instanța de judecată cerere de
chemare în judecată împotriva lui Nour Ghenadie și Nour Livia cu privire la
încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 08 aprilie 2016, între Pîrău Ion în calitate
de împrumutător și Nour Ghenadie în calitate de împrumutat a fost încheiat
contractatul de împrumut bănesc în sumă de 20 000 de euro.

În confirmarea încheierii contractului și primirii banilor, de către Nour
Ghenadie, a fost întocmită recipisa din data de 08 aprilie 2016.

Împrumutul în mărime de 20 000 euro a fost acordat pe un termen de 3 luni,
ulterior, fiind restituit parțial și anume la 10 iunie 2016 a fost restituită suma de 500
de euro, la 14 iulie 2016 a restituit suma de 500 de euro, la 20 aprilie 2017 a fost
restituită suma de 1000 de euro și la 04 iunie 2017 a fost restituită suma de 1000 de
euro, datoria restantă la 04 iulie 2017 constituind suma de 17 000 de euro.

Conform înțelegerii avute și indicate în recipisă, suma împrumutului urma a fi
restituită integral fără careva somații suplimentare, ceea ce nu a avut loc, de către
pârâți fiind invocate diverse motive inclusiv și de ordin financiar.

Pîrău Ion a considerat că, în calitate de creditor, dispune de dreptul de a solicita
de la pârâții restituirea sumei restante al împrumutului în mărime de 17 000 de euro

precum și a dobânzii de întârziere, care conform calcului anexat constituie suma 8836,36 de euro la ziua adresării în instanța de judecată.

Pentru a evita soluționarea litigiului dat pe cale judiciară a înaintat pârâților, la 22 ianuarie 2020, somații prin care a solicitat restituirea integrală a împrumutului și a dobânzii de întârziere. Somațiile nominalizate, remise în adresa pârâților conform datelor oficiale, au rămas fără un careva răspuns.

În viziunea reclamantului neachitarea datoriei este făcută cu rea-credință, iar pârâții continuă să se folosească de mijloace financiare străine până în prezent.

În instanța de judecată reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților Nour Ghenadie și Nour Livia în beneficiul reclamantului a sumei cu titlu de împrumut în mărime de 17 000 de euro, echivalenți în lei moldovenești la rata BNM, încasarea sumei de 8836,36 de euro echivalenți în lei moldovenești cu titlu de dobândă de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei.

Prin hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătorei Orhei (sediul central), a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Pîrau Ion.

A fost încasată de la Nour Ghenadie, în beneficiul lui Pîrau Ion, suma de 17 000 de Euro, echivalentul în lei la data executării, cu titlu de datorie, suma de 8836,36 de euro, echivalentul în lei la data executării, cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 14 875 de lei, cu titlu de taxă de stat, suma de 372 de lei cu titlu de citare publică, suma de 4520 de lei cu titlu de cheltuieli de executare a încheierii de asigurare a acțiunii și suma de 5000 de lei, cu titlu de asistență juridică.

Pretenția înaintată de Pîrau Ion împotriva Liviei Nour cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererea de apel declarată de către Nour Ghenadie și apelul incident depus de Pîrau Ion și menținută hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătorei Orhei (sediul central).

În consolidarea soluției de admitere parțială a acțiunii reclamantului instanțele au reținut existența raportului juridic obligațional de împrumut în care pârâțul își are obligația corelativă de restituire a împrumutului acordat, obligație care nu a fost executată în cuantum deplin, or careva probe care să ateste contrariul, restituirea integrală a mijloacelor financiare, nu au fost prezentate.

În asemenea condiții, fiind certă suma datoriei și faptul întârzierii executării obligației de restituire, instanțele au considerat întemeiată pretenția cu privire la încasarea unei dobânzi de întârziere.

Cu privire la pretențiile înaintate împotriva Liviei Nour, instanțele au reținut că solidaritatea nu se prezumă și urmează a fi probată, iar din materialele cauzei se constată cert că subiecții raportului obligațional sunt doar Pîrau Ion și Nor Ghenadie.

Pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în proces a fost admisă în volumul solicitat, însă cuantumul cheltuielilor pentru asistență juridică achitată avocatului în mărime de 19 200 de lei, este exagerat și depășește limitele rezonabilității, încasând de la Nour Ghenadie suma de 5000 de lei.

Argumentele lui Nour Ghenadie cu privire la tardivitatea acțiunii au fost apreciate critic și respinse, or acesta a efectuat achitări, ultima fiind la 04 iunie 2017, acțiuni prin care a întrerupt scurgerea termenului de prescripție.

La 15 septembrie 2022, Nour Ghenadie a contestat cu recurs decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că la emiterea deciziei instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 01 noiembrie 2022, Pîrău Ion a depus o referință la recursul declarat de către Nour Ghenadie, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 24 mai 2022, a fost expediată părților, reieșind din scrisoarea de însoțire la 12 iulie 2022, iar reieșind copia plicului (vol. II, f.d. 8) la 19 iulie 2022. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Nour Ghenadie, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Nour Ghenadie, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de

apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faprice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Nour Ghenadie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Nour Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic